

da f. Ex. den jydsk Forening tæller et Antal af over 14,000 Interessenter, tænke vi os, at det ikke skulde være umuligt, at der blandt dem fandtes saadanne, som egnede sig til at repræsentere Foreningen. Vi vilde i og for sig finde det naturligt, og jeg antager ogsaa, at det vil være stemmende med de almindelige Principer for Selvstyre, at de, som ere interesserede i Foreningen, ogsaa selv varetage deres egne Interesser, saaledes at jeg ikke antager, at der fra Mindretallets Side vil kunne reises nogen Indvending derimod. Vi have ikke dristet os til nærmere at gaa ind paa dette saa lidt som paa andre Spørgsmaal; vi henstille kun Sagen til den høitærede Ministers Overveielse ved den eventuelle Forhandling om nye Statuters Vedtagelse. Jeg finder ikke foreløbig Anledning til at tilføie Videre, men idet jeg henholder mig til Betænkningen, skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing at vedtage de stillede Vædringsforslag.

Steel: Jeg vil tillade mig, da der ikke blev givet mig Veilighed dertil ved 1ste Behandling i Landstinget, at bringe den høitærede Minister den jydsk Husmandskreditforenings Tak, fordi han atter i Aar ved Fremføttelsen af dette lille Lovforslag har gjort Sit til at søge at raade Bod paa det efter min Opfattelse temmelig store Misforhold, der er mellem den Ydelse, som erlægges til Husmandskreditforeningerne, og den, der svares til de andre Kreditforeninger i Landet, med hvilke de første dog vel i en vis Retning kunne sammenlignes. Den Stilling, jeg, siden Loven af 28 Mai 1880 udkom, har haft den Ære at indtage til Foreningen, berettiger mig vel til, uden at tillægge mit Arbeide i Foreningens Tjeneste for stor Betydning, at karakterisere mig selv saaledes, at jeg kan sige, at jeg er nogenlunde kompetent Dommer om Foreningernes hele Arbeide og Virksomhed, og jeg vil da bestemt hævde, at de, idet de bestandig have haft det filantropiske Formaal, paa hvis Basis Foreningerne utvivlsomt ere byggede, for Ære, have arbeidet saaledes, at de fortjene Lovgivningsmagts Tillid. Dermed vil jeg paa ingen Maade sige, at det gamle Ord: „Braadne Kar i alle Lande“ ikke skulde have tittet indenfor vore Døre; dermed vil jeg ikke sige, at den desværre for os Alle svundne guldne Tid ikke ogsaa hos os har affødt Feil, som helst burde have været undgaaede; men jeg føler nogen Trost derved, at der næppe er nogen Administration, som kan frigjøre sig for en saadan Vædring. Naar nu to ærede

Medlemmer af Udvalget og jeg ikke have troet at kunne slutte os til den Betænkning, som ledsager det nu ændrede Lovforslag, har, i det Mindste for mit Vedkommende, Grunden været den, at jeg i den Traad, der gaar igjennem Betænkningen, har troet at kunne spore en Mangel paa Tillid, som jeg ikke kan godkjende, og som jeg heller ikke tror er berettiget. Jeg havde haabet, hvad der viste sig at have været for langvinst, at det lille Lovforslag i Aar kunde have listet sig lydløst og stille igjennem Thinget og var kommet over i det andet Thing i uforandret Skikkelse. Stjødnt det har været mit Haab og været Noget, som jeg vilde have sat stor Pris paa, har jeg paa den anden Side heller ikke turdet undervurdere Betydningen af de vægtige Argumenter, som Flertallet har fremført. Naar de Herrer tro, at det at værne om Statens Interesser som Kente-garant for Foreningerne bør staa i første Række, og naar jeg samtidig har haft den Høielse, at de Herrer af Flertallet have strakt sig saa langt i deres Indrømmelser, som jeg kunde vente, har jeg ikke troet at burde negte min Medvirksomhed til Lovforslagets Fremme, trods det, at jeg har næret megen Betænknelighed ved at gaa ind paa flere af Vædringerne, hvoraf navnlig en enkelt, den som omhandler de gamle Interessenters Overgang fra gammel Serie til ny Serie er meget byrdefuld for Vedkommende, jeg kan næsten sige for byrdefuld. Jeg anser Lovforslaget for et Fremstridt, som i visse Retninger vil være et Gode for Interessenterne og for den store Klasse af Medborgere, som det vistnok er os Alle om at gjøre at stille saa godt og selvstændig som mulig, og som aldrig vilde være komne til at staa paa egne Ben, hvis Loven af 28de Mai 1880 ikke var udkommen. Idet jeg saaledes slutter mig til de Vædringer, som Udvalget har stillet til Lovforslaget, anbefaler jeg det til det høie Things Velvillie.

Th. Nielsen: Da Mindretallet ikke skriftlig har udtalt sine Grunde til ikke at være med til Flertallets Begrundelse, maa jeg maasse mundtlig tillade mig at fremføre nogle Bemærkninger, idet jeg iøvrigt slutter mig til den ærede sidste Talers Udtalelser. Maa jeg tillige paa en fraværende Kollegas Vegne, det ærede Medlem fra Falster (H. C. Hansen) som tillige med mig udgjør et Mindretal for sig, tillade mig at fremføre nogle Bemærkninger. Vi slutte os paa et væsentligt Punkt til den sidste ærede Taler; ogsaa jeg har haft det samme Haab og Ønske som den sidste ærede Taler, at det